

Migranti na dugotrajnom putovanju balkanskom rutom do Europe – Associated Press

Ovi migranti iz zapadne Afrike hodaju željezničkom prugom prema onome za što se nadaju da će biti bolji život. To je nezakonito putovanje prožeto opasnošću. Ne moraju samo izbjegavati vlakove, već se moraju skrivati od policije. Sve su stavili na kocku kako bi počeli ispočetka. Tražit će poslove u zapadnoj Europi.

„Većina nas je iz Afrike. Na našem je kontinentu mnogo problema. Loše gospodarstvo, loša politika, loši poslovi ... Možete imati diplomu i svejedno biti nezaposleni.”

Fidel Castro Chimana, čiji su roditelji bili gorljivi komunisti u Kongu, jedan je od 43 muškaraca, žena i djece koji su platili oko 500 dolara kako bi tzv. zapadnobalkanskom rutom stigli u Europu.

Mnogi smatraju da nisu imali izbora. Hilarion Charlemagne, iz Côte d'Ivoire, čuva SIM-kartice iz svih zemalja iz kojih je pokušao stići do Europe.

„Znamo da prelaskom granice kršimo zakon. To nam je jasno. Kada nezakonito uđete u zemlju osjećate se kao zločinac, to je neopisivo.”

Kreću iz grčke luke Solun. Njihov ih krijumčar, koji je pristao da Associated Press prati putovanje pod uvjetom da ostane anonimn, vodi zaobilaznim putovima kroz Grčku. Ilegalno prelaze u Makedoniju, a potom i Srbiju. Odavde će ih druga skupina krijumčara povesti u Mađarsku. Mađarska je ključna jer je u Europskoj uniji. Odande mogu bez vize otići u bogate zemlje kao što su Njemačka i Francuska.

To je mukotrpno putovanje. Neće svi stići na odredište.

„Žene hodaju, starci hodaju, starice hodaju. A ja? U redu je. Mlad sam pa mogu hodati [smijeh].”

34-godišnja Mireille Djeukam iz Kameruna više od jedne godine pokušava doći do Pariza gdje je čekaju muž i kći. Zbog toga je spremna na rizik i preko tračnica putuje s desetomjesečnim sinom Christianom. Prolaze klimavim mostovima i starim pastirskim putovima. Teško joj je.

„Putovanje je bilo vrlo teško, preteško. Da sam znala da će biti tako teško, ne bih bila krenula. Ne mogu ovako hodati.”

Putovanje od gotovo 230 km uobičajeno traje šest do osam dana, ali ovaj put traje mnogo dulje. Grupa je veća. Žene i djeca ne mogu se kretati jednako brzo kao muškarci, a vremenske su se prilike pogoršale.

„Kako spavate?”

„Loše, stari moj! Hladno je!”

Zbog sve veće iscrpljenosti i manjka hrane napetost raste. Charlemagne čita starozavjetnu knjigu o Jobu. Dobar odabir! Potrebno mu je maksimalno strpljenje kada ga Miriam Tore, migrantica iz Malija, optuži da joj je ukrao naprtnjaču. Charlemagne to poriče.

Makedonijom se većinom kreću noću kako ih ne bi otkrili, ali to nosi sa sobom još više opasnosti. Moraju izbjegavati automobile na prometnim autocestama i hodati kroz makedonske gradove kada ih pruga onamo odvede. No odlazak u grad Veles bio je prerizičan. Većina grupe uhićena je i vraćena u Grčku. 13 ih je pobjeglo, a samo 10 je stiglo do Srbije.

Mireille Djeukam bila je previše iscrpljena i nije mogla nastaviti. Ostavili su je u crkvi sa sinom. Sada se oboje nalaze u Ateni, nemaju novaca i ne namjeravaju se uskoro zaputiti na put.

